

[Jens Thoft]

Vi kan ikke acceptere forhøjelsen af fradragsretten. Vi synes, det er et skridt i den forkerte retning, og vi synes, det er aldeles ulogisk, at de, der ikke har råd, heller ikke skal have indflydelse på, hvem der skal have gaverne. Det er også ulogisk, at de alligevel kommer til at betale deres halvdel af det. Vi kan heller ikke acceptere den dér tovlige fradragsret, der går ud på, at de mindre beløb ikke fradrages. For hvem er det, det rammer? Det er jo netop den pensionist, der kun har råd til at sende Røde Kors en hundredlap, som i forhold til pensionistens indkomst er en stor gave. Det er småfolk, det er typisk pensionister, og hvorfor skal fradragsretten nu beskæres, når man alligevel vil fastholde den tovlige fradragsret?

De, der begunstiges, er typisk de kirkelige organisationer, og Kristeligt Folkepartis aftryk ses klart på forslaget. SF er imod!

Lovforslag nr. L 154 drejer sig om pensionister, der flytter sammen i et indkomstårs forløb, og som nu bliver behandlet på samme måde som pensionister, der gifter sig. Det betyder i praksis, at de får lov til at beholde det forhøjede fradrag som enlige pensionister i sammenflytningsåret. Det er fair nok, det støtter vi uden forbehold.

Så er der lovforslag nr. L 155. Hvis man i dag møder op uden skattekort, skal der trækkes 50 pct.; det skal nu være 60 pct. Det støtter SF uden forbehold. Og er folk utilfredse med et træk på 60 pct., så har de bare at møde op med deres bikort, basta! I øvrigt er det altså, som fru Pia Gjellerup sagde, typisk folk med ekstraintægter, som har brug for bikortet, og det er folk med en marginalskat, der ligger meget tæt på 60 pct.; derfor er det helt i orden.

Mine sidste bemærkninger – jeg bemærker, at jeg helt undtagelsesvis har fået for meget tid i dag – skal handle om et forsøg på at indkassere en strøm af sodavand fra skatteministeren. Det er nemlig sådan, at vi har en minister, der som bekendt ikke ved, hvad hans myndighed hedder. Det ved han heller ikke i lovforslagene nr. L 154 og L 155, hvor han det ene sted taler om skattemyndigheden i ental og det andet sted om skattemyndighederne i flertal.

Lad os blot tage de lovforslag, vi for øjeblikket har liggende på Folketingets bord. I lovforslag nr. L 16 om ændring af lov om afgift af gas, taler man i lovens § 7, stk. 2, om toldvæsen. I § 24, stk. 3, står der told- og skattevæse-

net. Man kunne da godt forvente, at man bare i den samme lov kunne finde den samme myndighedsbetegnelse.

I forbindelse med lovforslag nr. L 17 om pensionsbeskatning taler man i lovens § 48 om Den Centrale Told- og Skatteforvaltning, og i § 61 A står der de statslige eller kommunale skattemyndigheder. Kunne man da ikke blive enig? Det var så betegnelse nr. 4, vi nåede til. I forbindelse med lovforslag nr. L 48 vedrørende aktieafgiftsloven og kapitalafgiftsloven taler man i lovens §§ 7, 8 og 14 om Statsskattedirektoratet – nu er vi oppe på den femte betegnelse.

I kapitaltilførselsloven står der afgiftsmyndigheden, det er så den sjette betegnelse. I lovforslag nr. L 98 talte man oprindeligt om told- og skattevæsenet; dér skal ministeren nu have den indrømmelse, at han har fremsat ændringsforslag. Men jeg hjælper bare ministeren og hans embedsmænd, så de har en fair chance for at koordinere disse myndighedsbetegnelser. Men det var vist den syvende betegnelse, jeg kom til.

I lovforslag nr. L 99 taler man det ene sted om toldvæsenet og det andet sted om told- og skattevæsenet. Også her skal ministeren have den indrømmelse, at der er fremsat ændringsforslag.

Så er der lovforslag nr. L 123 om ændring af momsloven. I lovens § 29 taler man om toldvæsenet; den har vi haft en gang før, så vi er stadig væk kun oppe på syv myndighedsbetegnelser.

I lovforslag nr. L 124 om ændring af lønsumsafgiften taler man i lovens § 16 om Told- og Skattestyrelsen; nu er vi så oppe på nr. 8. Tidligere hed det den centrale told- og skatteforvaltning; det blev ændret i foråret, så det er næsten nr. 9, hvis jeg må have lov til at regne den med.

I lønsumsafgiftsloven laver man en total ændring i hele loven, hvor man nu taler om told- og skatteregionen mod tidligere den regionale told- og skatteforvaltning. Det hed det i foråret; nu skal det hedde told- og skatteregionen. Jeg har svært ved at forstå, hvad ændringen er, og jeg har også svært ved at forstå, hvorfor man putter sådan nogle administrative opdelinger i en myndighed ind i en lovgivning. Men det må skatteministeren jo selv rode med.

I lovforslag nr. L 154, det er et af dem, vi har fornøjelsen af at behandle i dag, hedder det